

[Aksel Larsen.]

nøje; om man havde Folket med sig i Forvejen.

Det er i det hele taget interessant, saa alle disse forskellige reaktionære Kredse har travlt med Kongen. Alle sammen paa-beraaber de sig Kongen. Den sidste, der gjorde det, var det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, men den næste, der gør det, bliver nok det ærede Medlem Hr. Frits Clausen. Kongen maa endelig afskedige Regeringen og maa sende Parlamentet hjem og maa skaffe dem til Magten. Det samme raaber Hr. Pürschel, og det raaber Hr. Jens Strøm og Hr. Vilhelmsen, og det raaber Officererne, og alle sammen appellerer de til Kongen. Dér vil jeg igen sige det, jeg begyndte med. Det forekommer mig noget farligt, hvis de, der hævder, de vil forsvare Demokratiets og Folkestyrets Sag, sætter Kortet paa Kongen og ikke sætter Kortet paa Folket. Det vil være langt mere sikkert at støtte sig paa Folket og kunne mobilisere Folket til Forsvar for Folkestyret end at indrette sig paa, at vi kun har et eneste Værn mellem os og de andre, nemlig Kongemagten, hvis Eksistens i vor demokratiske Forfatning jo i øvrigt er en historisk Anakronisme. Jeg tror, at hvordan man end stiller Spørgsmaalet op, bliver det Folket, der i sidste Instans kommer til at afgøre, hvilket System vi skal have i Danmark, og hvorledes Danmarks Plads skal være i det europæiske System, ligesom det europæiske System bliver afgjort af Europas Folk.

Jeg ser, at „Social-Demokraten“ — det var i en ledende Artikel for den 6. November, hvor man endnu en Gang drog i Leding til Forsvar af de stakkels Millionærer mod Kommunisternes lumpne Angreb — vender sig skarpt mod Tanken om Socialisme, det vilde være lurvet at forsøge at lave Danmark til et socialistisk Samfund i Dag, det kunde man ikke være bekendt, siges der i denne ledende Artikel i „Social-Demokraten“. Man faar jo ogsaa et Indtryk af, at man fuldkommen her afsvoret Socialismen i de Kredse, naar man tænker paa det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansens Udtalelser i Forum, hvor han mente at skulle give en Art teoretisk Begrundelse for, at Socialdemokratiet efter den 9. April har kastet alle Principper over Bord, og sagde, at vort Feltraab er nu: hellere Demokrati uden Socialisme end Socialisme uden Demokrati.

Det er nødvendigt over for den Slags maaske kraftigt klingende, men værdiløse Slagord at gøre opmærksom paa, at Socialisme uden Demokrati er utænkeligt, men at

Demokrati, politisk Demokrati under et økonomisk plutokratisk System, ogsaa er utænkeligt. Saa længe man har privatkapitalistisk Ejendomsret til Produktionsmidlerne, saa længe der findes en faatallig Overklasse og en flertallig Underklasse i Samfundet, saa længe er Talen om virkeligt Demokrati noget Nonsens, og det skulde man hellere gaa stille med.

Men det vil Folket naturligvis afgøre til sin Tid. Der er ingen Tvivl om, at hele den Tilstand, Verden befinder sig i, hvor Krigen og dens Følger hænger ikke alene Europa, men ogsaa andre Dele af Verden, og den Tilstand, Danmark befinder sig i, faar Folket til at tænke over, om det ikke er noget helt nyt, man skal have i Stedet for alt det gamle, der førte ud i Krigen og Elenigheden. Der er ingen Tvivl om, at det vil faa Folk til at tænke over, om det ikke vilde gaa bedre, om man forsøgte sig med at undvære Kapitalismen. Jeg tror, Udviklingen gaar den Vej, og jeg regner med Sikkerhed med, at Folket vil lægge sit Lod i Vægtskaaalen for en Udvikling i socialistisk Retning.

Frits Clausen: Den Finanslov af 10. Juli d. A., som gælder for indeværende Finansaar, balancerer med et Underskud paa 48 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og inden man endnu har meddelt, hvorledes man tænker sig dette Underskud dækket, fremlægger man et Finanslovforslag for 1941—42, der udviser et Underskud paa 66,7 Mill. Kr., som man heller ikke anviser nogen Dækning for. Disse Kendsgerninger maa virke saa meget mere foruroligende, naar man henviser til de Udtalelser, Statsministeren fremsatte i Forum den 27. Oktober, hvor han bl. a. omtalte de Følger, Krigssituationen har for vort Land ved, at Tilførsel af de nødvendige Raastoffer er formindsket saa stærkt, at Erhvervslivet er meget stærkt truet og Arbejdsløsheden stiger katastrofalt, samtidig med, at Landbrugets Produktion formindskes og Bøndernes Indtægter daler.

En Sammenligning mellem Finansloven 1940—41 og det foreliggende Finanslovforslag giver da et alvorligt Fingerpeg om den Vej, man har tænkt sig at gaa. I Finansloven for 1940—41 er der regnet med en Indtægt paa 62 Mill. Kr. i midlertidige Forbrugsafgifter, Importafgifter og Omsætningsafgifter, foruden de almindelige Forbrugsafgifter. I det foreliggende Finanslovforslag er der imidlertid ikke regnet med nogen Indtægt af midlertidige Forbrugsafgifter. Da disses Provenu om-